

Előfizetési feltételek.
 Egész évre . 5 frt — kr.
 Félévre . . . 2 frt 50 kr.
 Hivatalok, községek, köz-
 ségi jegyzők és tanítók
 részére egész évre 3 frt.
 Italmérek és korcsmárok
 részére az „Italmérek
 Közlönyé”-vel együtt
 egész évre 4 frt.

—
 Az előfizetések
 postautalvánnyal
 eszkoziendők.

—
 Egyes számok 10 kr-ával
 kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E

Hirdetések.

□ centime-ranként 2 kr.,
 többszöriért 1½ kr. fi-
 zetendő. Bélyegdíj minden
 egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE:

minden 3 hasábos gar-
 mond sor díja 15 kr.
 Hirdetőirodák, előfizetők
 vagy gyakori hirdetőik
 tetemes díjkedvezményben
 részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
 küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
 Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
 — VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
 a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
 Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Székhely-kérdés.

A július 14. és 15. napjain tartott vármegye-bizottsági közgyűlés foglalkozott a belügyminiszter 41694/II—4. számú rendeletével, mely felhívta vármegyénk közönségét, hogy oly indokolt javaslatot terjesszen fel, mely szerint a rimaszombati, nagy-rőcsei és rimaszécsi járásokban a főszolgabírói és járásbírói székhelyek azonosak legyenek; ígérve, hogy ha a járásbírói székhelyek áttétele válnék szükségessé, ez irányban a szükséges lépések a belügyminiszter részéről az igazságügyminiszternél megtételnek.

Vármegyénk közönsége e rendelet nyomán kijelentette, hogy törvényhatóságunk szolgabírói járásokra való jelenlegi beosztását és a szolgabírói járások számát sem állami, sem vármegyei közigazgatási szempontból nem tartja kielégítőnek, mindazonáltal egy ily nagyobb szabású s horderejében messze kiható intézkedések megtételével akkor, midőn közigazgatásunk az oly gyakran hangsúlyozott átalakulás küszöbén áll, a kedélyeket ellentétes érdekek mozgásba hozatala által felzaklatni időszerűnek nem találja; ellenben a közügyek helyes vezetése érdekében a legteljesebb készséggel kíván megfelelni a rendelet kívánalmainak, ha az által vármegyénk közigazgatási és törvénykezési jogosultsági igényei kielégítést nyernek s így organikus rendezés célba vételéről s végrehajtásáról nyer biztositást.

E célból törvényhatóságunk sajátos viszonyai és körülményeiről tett tájékoztatóssal fordult alispáni hivatalunk a közgyű-

lés határozatából a belügyminiszteriumhoz, hogy a mennyiben a jelenlegi beosztást megváltoztatni kívánja, annak organikus és állandó jelleget biztosítson, ígérve az előmunkálatok keresztülvitelét saját hatáskörében eszközölni.

Augusztus hó 26-ról egy újabb rendelet érkezett a belügyminiszteriumtól, felhívva vármegyénket, hogy hozzon javaslatba egy megfelelő beosztást a szolgabírói és járásbírói területekre vonatkozólag.

Ez története ama nagyfotosságu ügynek, mely felett határozni a folyó hó 27-iki közgyűlés lesz hivatva.

Azóta többféle mozgalom indult meg e tárgyban. A Garamvidéke egy garamvidéki szolgabírói sőt óhajta. Egy más áramlat a feledi szolgabírói sőt akarja rimaszombati szolgabírói sőt változtatni, illetve a rimaszombati és rimaszécsi járásokat úgy kikerekíteni, hogy legyen egy nyustyai és egy rimaszombati szolgabírói sőt.

Ma részletekbe bele menni e helyen nem fogunk, nem akarván praedjudikálni a közgyűlés határozatainak, de azt szükségesnek látjuk kijelenteni, hogy az ügynek sürgős elintézése a legcélszerűsőbb, eleje lévén ezzel véve azon izgalmaknak, melyeket az egyes ellentétes érdekek bizonyára fel fognak kelteni.

Ezzel nem mondjuk azt, hogy el kell hirtelenedni a dolgot, sőt inkább ajánljuk a komoly és higgadt megfontolást, nehogy esetleg félszeg intézkedések többet ártsanak a közügynek, mint a mennyit az egyes mostani visszás helyzetek teremtenek.

Oldjuk meg a székhely-kérdést a közügy javára s akkor oly munkát végzett vármegyénk, melyért a késő utódok is hálásak lesznek.

Már pedig, hogy a mai helyzet visszás s ugy a közigazgatásnak, mint az igazságszolgáltatásnak óriási hátrányára van, azt a mindennapi tapasztalat igazolja.

Ilyetén újabb helyzetek teremtése pedig nem lehet célja a reformnak.

Nem lenne segítve a helyzetet az által, ha a feledi székhely megszüntével a mostani rimaszécsi járásnak Rimaszombat lenne a székhelye, mert hiszen ha a térképre nézünk, ennek a járásnak sem Rimaszecs, sem Feled ma sem a központja, hanem valahol Várgede mellett kellene egy pontot keresni, Rimaszombat pedig már egészen kiesik és ha mégis Rimaszombat lenne a székhely, bizonyos, hogy Ajnácskő vidéke sohase jönne ide igazságot keresni, se a Medvesalja, hanem élnének ott oly patriarkális állapotban, mint még Ázsiában maradt véreink — kiknek a bírósággal nem nagyon sok dolguk van — maguk intézvéen el nem az eszményi igazság, hanem saját egyéni belátásuk szerint peres ügyeiket.

Ha tehát e járás kikerekítették, annak Rimaszombat székhelye csak az esetben lehetne, ha a mostani visszás helyzetet még visszásabbá akarnók tenni.

Hogy azonban Rimaszombatnak csakugyan szolgabírói székhelynek kell lennie, az oly igazság, melyet meg Nyustya és Tiszolcz kedvéért s a pánszlávok megfélemezéseért sem lehet mellőzni.

TÁRCSA.

KAVE MELLETT.

A Gömör eredeti tárczája.

I. Kendeynénel.

— Hallottad Katinkám, hogy tegnap Dabasi megérkezett? Kérdé Kendeyné mellett ülő bátránéját, ki szórakozottan keverte a véjét.

— Nem hallottam, de nem is érdekel.

— Nem érdekel, hisz te beszélted Kutasiéknál, hogy Barlaynéval szoros viszonya van, a mit már az egész világ ismer, csak Barlay maga nem, mert őt igen ügyesen bolondítja a felesége.

— Ah igaz, bocsáss meg, de még most is tele van a lejem a tegnapi nap emlékeivel; el nem tudom feledni, milyen szépen volt az a kiállhatatlan Szendrőyné öltözve, olyan fiatalnak látszott és még sem lehetett észre venni rajta, hogy ki volt festve, azután mennyire udvarolattott magának, még az én uram is folyton körülötte settenkedett, pedig a mellékszobában érmellékit ittak és ugyancsak ütötték a makkhetest.

— Engem ilyesmi már meg sem lep, régen tudom, hogy Szendrőyné a legkaczerább asszony a városban, hogy a férfiak mind bolondulnak utána, az én drága férjem urammal együtt. Mind azt hiszi, hogy a legjobb gazdasszony, pedig hát csak ügyes szemfényvesztés az egész, egyebet sem tesz, mint olvas és magát cziczo-

mázza. Jaj, hogy belemelegedtem, de olyan nagyon gyűlölöm azt az asszonyt...

— Mamuskám! — jelenti a kis Pali — jön Szendrőy néni!

— Jó napot Zsekvinám! bocsáss meg, hogy előbb nem jöhettem, vendégem volt.

— Isten hozott kedvesem, már féltem, hogy el sem jössz, pedig oly szívesen hivtalak. A kávéval azért nem várhattam tovább, mert Katinka siet... Csunya, rossz asszony lettél az utolsó időben, oly ritkán jössz hozzám, azt kell hinnem, hogy már nem szeretsz, holott én vagyok a legigazabb és legőszintebb barátod.

— Meg vagyok róla győződve, válaszolt Szendrőyné igen finom mosolylyal, köszönöm szíves jószágodat... Már előbb eljöttem volna, de Dabasi volt nálunk, tegnap ismerkedtem meg vele.

— Dabasi! hogy jutott eszébe látogatást tenni? Hisz ő már régen nem jár sehová.

— Azt nem tudom, de tőlünk most ment el, igen kedvesnek találom őt és derék, őszinte jellemnek tartom.

— Tudod-e, hogy tegnap te nagyon szép voltál. A kék szín igen jól áll neked s oly ügyesen alkalmaztad, hogy mindnyájan el voltunk ragadtatva, alig látszottál többnek 25 évesnél.

— No annál több vagyok és többnek is látszom, mondá nevetve Szendrőyné, csak a te szerető tekinteted olyan elnéző irántam, ugy-e Katikám?

— Ah, dehogyan kedvesem, az már régen elismert dolog, hogy te igen szép és nagyon érdekes, művelt asszony vagy, ezt még az én uram

is bizonyítja, a ki pedig nem könnyen osztja a dicséreteket, — hanem nekem mennem kell, bármilyen szívesen maradnék is kedves körötökben, holnap nagy mosásom lesz, ahhoz kell készülnöm.

— Én is nagyon sajnállok, de ily esetben nem tartózkodhatlak tovább. Isten veled édesem! Vasárnap találkozunk ugy-e? Lángaynéval leszünk mindnyájan.

— Nem tudom biztosan, de valószínűleg, ha meg nem csal a varrónóm.

— Jó, hogy magunkra maradtunk, már majd meg evett a mérge arra a Katinkára, az senkinek sem hágy békét, olyan rossz nyelve van. Még téged is hogy megszólított. No de meg is mondtam a magamét.

— Igazán? köszönöm szíves védelmedet, nem lennél oly kegyes megmondani, mivel vagyok vádolva?

— Dehogyan nem lelkeim, csakugyan forr bennem az epe. De igérd meg, hogy nem árulsz el.

— Hogyne! nagyon szívesen.

— Képzeld, azt mondta a gonosz, hogy te halálosan szerelmes vagy Dabasiba és el akarod őt Barlaynétól hódítani. Mondd csak, nem borzasztó ez? Ilyet csak ki is gondolni!

— Nem lelkeim, sőt igen érdekesnek találok, legközelebb megmondom Dabasynak, hadd örüljön ennek az újdonságnak.

— Hát nem haragszol érte?

— Már hogy haragudnám, sőt kedvem volna megpróbálni, hátha sikerülne?

Mind ezek és sok más sajátos viszonyok megfontolása a közgyűlésnek lesz tiszte, melynek körültekintő intézkedésébe veti bizalmát vármegyénk a székhely kérdés megvitatása alkalmával.

KÖZGAZDASÁG.

Dohos buza. Igen gyakran megtörténik a gazdával, hogy buzája cséplés közben megázott; vagy esőt kapott a zsákban, a mikor a távolban levő cséplő-szerűről a magtarba szállított, esetleg Dohos szagot kapott úgy is ha cséplés után esetleg magas garmadába lett felrakva s elmulasztották csendesen lapátolni. Bizony ilyenkor megtörténik, hogy a buza már-már alig képez piaczképes árut, sőt a cséplé-conventióba is bajos kimérni. Megmenthető az ilyen buza az égetett darabos mész alkalmazásával. Beszerzünk annyi meszet, hogy egy hett. buzára 0.15 klgm. mész jusson. Ezt a mennyiséget apró fűzkosarakba helyezük el úgy, hogy ha ezeket a garmadába tesszük, ne érjen hozzá termény. Másféle egyszerű likaos tartányok is alkalmazhatók. A 3-4 darabos meszet tartalmazó kosárakat aztán négyzetbe 2 lépésnyire rakjuk be a padlóra, illetve garmadába. A mész magába szívja a nedvességet, ezzel együtt a szagot is. Négy-öt hét múlva, vagyis a mikor a mész szétmállott, szagtalan, száraz, jó fogású lesz a buza. Másik módja a dohosság eltávolításának, ha faszénen borsónagyságu darabokra zuzunk, s belelapátoljuk a garmadába úgy, hogy egy helre egy marokkal jusson. A faszén is magába szívja a nedvességet s a dohos szagot, de alkalmazása azzal a hátránnyal jár, hogy használat után ki kell rostálni az egész garmadát, azonkívül a finomabb részek belepik, mintegy megfeketítik a szemeket. CSÉRER L.

Hogyan kezeljük a trágát a földön? 1. Legelőszertől kihordás után azonnal szétteríteni. 2. Ha kupacban áll, úgy az érjedés tovább folyik s sok ammoniak szabadul el. 3. Ha a kupac esőben áztatik, úgy a víz a kimosott tápanyagot magával viszi a talajba; az ilyen helyeken keletkeznek a vetésben a buja foltok, a hol nehezebben érik a gabona, esetleg megdől, sőt nyoma marad éveikig.

A fejésről. Minden fejés alkalmával ügyelni kell arra, hogy a tehén tőgye tökéletesen kifejjessék. Ellenkező eset a következő hátrányokkal jár: A visszamaradt tejtel kevesebbet nyertünk, éppen a legutolsó tej a legzsírosabb; azonkívül mennél tökéletesebben fejtik a tehén, annál nagyobb tömeg vér tolu a tőgybe, a tejképzés is annál erőteljesebb. A tökéletlen kifejés csökkenti a tejelőképeséget.

A konyhakerti növények átteleltése. Tavasszal többnyire szükségét látunk zöldségfélékben, a minek oka főként a teletelés hiányosságában van. Ugyanis nemcsak a pinczében, de a szabadban is többnyire sikerül a teletelés. A murek, pozdor, tormá, petrezselyem termelés helyén is jó áttelel, ha legalább 50 cm-nyire falevével betakarítatik. Az olasz kel több hide-

get kiáll kiásott gödörben, deszkával betakarva, leföldelve. A káposztát gyökérrel kiszedve, gyepes helyen fejjel lefelé egymásra rakni, deszkával, földdel betakarva szükséges. Hasonló módon a kel, a kalaráb is kitelelhető. Magától érletődik ha pincze van rendelkezésre, homokba vermelve is eláll, bár kevés az olyan házi pincze, a mely tökéletesen megfelelne az átteleltési hely szabályainak. K.

A gyümölcsfák magvainak rétegezése. Az őszzsel elvetett gyümölcsfa magvakat az egér rendszeren megdézsmálja, vagy az időjárás tönkre teszi. Ennélfogva jó, hogyha a magvakat tél elején cserépedénybe rétegezzük és a szabadba föld alá tesszük és hagyjuk míg a csirázás bekövetkezik, s ezután elvetjük.

A fagyapot használata a finomabb gyümölcs téli eltartásánál is szerepel és erre a célra úgy használandó, hogy 4-5 cm. vastagon kiterítjük és a gyümölcsöt reá rakjuk és fagyapottal betakarjuk. A takaró vastagsága a hőmérséklettől függ. Az így beburkolt, illetőleg betakaró gyümölcs a levegőtől nincs elzárva és kitűnően eláll. A fagyapot nem szív magába nedvességet és tannin tartalmánál fogva a rothadást is megakadályozza.

A gyümölcsfák ültetésénél követendő szabályok. Ajánlatos dolog a kiültetendő fák at őszzsel vagy kora tavasszal beszerezni. Ha az ültetéssel elkésznénk, jó mélyen a földbe verméljük a fák at. Mindenféle fának vagy cserjének gyökereit ültetés előtt közvetlenül éles ollóval simára kell megnyesni akként, hogy a felek mind a föld felé fordítva legyenek. A gödröket jó előre kell kiásni; még pedig az őszzsel ültetésnél az ültetést megelőzőleg legalább 6 héttel, kötöttebb talajon a gödör mélyebbre és szélesebbre készítenődök. Az ültetéshez compolt vagy legalább jó termékeny föld szükséges, a melyet a föld közé keverünk, vagy a gyökerekhez adunk. Az őszi ültetésnél a fagy elen a gyökereket alommal vagy trágyával befedjük, hogy részint a hideg, részint az előfordulható szárazság ellen védjük. Az ültetés megtörténte után a fa közlül egy tányéralaku tölcserét készítünk, a melynek célja az eső, továbbá hólének fölfogása a gyökér részére. A fát lehetőleg oly mélyen kell ültetni, mint az előbbeni helyén is volt. Kivéve a törpe alanyokra vagyis a biró, doncia, szentivány almára oltottakat, a melyeknek az alsó földre kerülő részük is gyökereket ver. Magas törzsű fák at, különösen szelnek kitett helyeken karóval kell ellátni. A hol már az előtt is fa állott, nagyobb gödröt ásunk és a földet egészen frissel kicseréljük. őszzsel mindaddig ültethetünk, míg gondoljuk, hogy a frissen megnyesett sebek begyógyulnak. KODOLÁNYI.

Jókai-jubileum.

Valahára elmondhatjuk, hogy megmozdult az egész ország, hogy megünnepelje koszos költőnk 50 éves jubileuma alkalmából. Országos a mozgalom, mely ez irányban megindult. Magyarország városai mind ünnepre készülnek, legfőbb ideje tehát, hogy városunk is kilépjön a

celekvés terére, s mutassa meg, hogy ott, hol kell, tud lelkesedni. Jókai Mór örök büszkeségünk, kinek szellemi nagysága oly ünnepeltetést kíván, minőben még magyar író nem részesült, kinek írói nagyságáról művei beszélnek, melyek a művelt világ valamennyi nyelvére át vannak már ültetve. Ötven éves írói működésének örömnépeben városunk is részt kell, hogy vegyen; kötelességünk megünnepelni nekünk is azt a férfit, kinek élete össze van forrva Magyarország újjászületésével, felvirágzásával, dicsőségével. A mennyire szerény eszközeink engedik, igyekezzünk ez ünnepet minél fényesebbé tenni; ünnepeljen az egész város, testületek, egyesületek, tanintézetek. Rendezünk hangversenyt, tartunk ünnepi beszédet, s nevezzük el a város egyik utcáját Jókai utcának, s ha igaz azon hír, hogy Jókai-mindazon városokba ellátogat, hol jubileumát megünnepezték, ne engedjük azt, hogy Rimaszombat kimaradjon azon városok sorából. Casinónk, mely a szép eszmékért való lelkesültégének annyi jelét adta, bizonyára nem fog késni ez eszmét is megvalósítani, s nyugodtan fordulunk hozzá azon kérésünkkel hogy alakítsa meg jó előre arra hivatott egyénekből a jubileum rendező-bizottságot, mely bizottság aztán részletesen állapítja majd meg, mit itten nagyjában vázoltunk.

H I R E K.

Kinevezés és előléptetés. A pénzügyministerium vezetésével megbízott m. kir. ministerelnök Náray Vilmos helybeli kataszteri irattart-kezelő irodatisztet, lapunk kiadójának testvérét, a zombori kir. pénzügyigazgatósághoz pénzügyi fogalmazó s földadónyilvántartási biztossá nevezte ki.

Eljegyzés. Bodor László, a községi leányiskola fiatal, rokonszenves tanítója, e hó 24-én jegyzi el Majomi József tekintélyes rimaszombati polgár szép és kedves leányát, Juliskát. Öszinte jó kívánatainkat küldjük a jegyeseknek.

A gömörmezei egyetemi ifjusági kör folyó hó 14-én tartotta alakuló közgyűlését, melyen tisztikarát is megválasztotta. Megválasztattak elnökké Remenyik Aladár joghallgató, alelnökké Dapsy Viktor orvostanhallgató, jegyzővé Pösch József műegyetemi hallgató, pénztárnokká Jaczkó Pál joghallgató, ellenőrré Hevessy László joghallgató, háznagygyá Harmatzy Loránd joghallgató. Bizottsági tagok lettek Baksa y Dezső, Vajner Gusztáv, Pete János, Bodor Dezső joghallgatók s Törköly László műegyetemi hallgató.

József főherczeg Csorbán. Fenséges vendégei voltak a mult napokban a regényes szépségű csorbai tónak, s a tő és környéke tulajdonosának Szentiványi Józsefnek. Ott időztek ugyanis a legmagyarabb főherczeg, Dorottya főherczegnő, József Agost és László főherczegek, a magas kárpátok sziklabérczein zergére vadásztak, el-

— Zelma ne bolondozz! Egy férjes nőnek ilyenre gondolni sem szabad.

— Miért ne? az én uram ismer engem, ő is jót nevetne rajta.

— Az Istenért Zelmuskám, legyen eszed; sohasz lesz többé nyugodt a lelkem, mert én hoztalak ilyen gondolatra.

— Légy nyugodt édesem, hisz csak ötletképp' mondtam, meggondolom a dolgot.

II. Kutassynénál.

— Tessék asztalhoz ülni hölgyeim, mert meghül a kávé, mondá szives hangon Kutassyné, kinyitva vendégei előtt az étterem ajtaját.

— Rögtön megyünk lelkem, csak elmondom Katinkának, a mit Szendrőynétől hallottam.

— Az érdekes lehet, de azt mindnyájunknak elmondhatod, ha ő maga mondta, nem gondolhatja senki, hogy pletykázunk.

— Ide tessék, ezt a kávé nekem szántam édes. No csak abból a kalácsból... Elegendő jól sikerült... Magam készítettem.

— Igen finom, de mit is mondott Szendrőyné?

— Halljuk! Halljuk! Hátha megtudjuk belőle különöz viselkedésének az okát, melyben úgy tetszik magának egy idő óta.

— Igaz, hogy Szendrőyné roppant sokat megenged magának. A multkor is azt mondta, hogy neki minden szabad és jól áll, mert ő egy cseppet sem törődik a közvéleménnyel; ha ő meg van magával elégedve. Hát szabad egy jóra való asszonynak ilyet mondani?

— Szörnyűség! Az én időmben megkövezték volna.

— No csak hogy többen is vannak, a kik így gondolkoznak, mint én. Én már régen tudtam, hogy Szendrőyné igen könnyelmű asszony, mindig csudálkoztam az urán, hogy mit tud rajta annyira szeretni, mert szépek ugyan nem szép és már nem is fiatal.

— Van neki valami jó szere, a mi olyan simán tartja az arczbőrét, én már rég szerettem volna tőle kitudni, hogy honnan hozhatja. De a ravasz nem mondja meg.

— Ugyan beszélj el már, mit mondott, ne tégy bennünket még kíváncsibbakká.

— Mit mondott? Se többet, se kevesebbet, mint azt, hogy ő már régen szereti Dabasyt és semmi titkot sem csinál az egészből.

— Iszonyú! és milyen szentnek tette magát és hogy csókolják a kezét, de meg is mondom az urannak, ha még egyszer kezét mer neki csókolni, azonnal kiszedem a szeméit!

— Azok a férfiak, azoknak mindig csak ilyen komédiánsé kell, ilyen fantaszták után törlik magukat, míg bennünket, a kik mindig dolgozunk, neveljük a sok gyermeket és férjeink kedvét, kényelmét keressük, alig, hogy észrevesznek.

— Részben magunk vagyunk az okai, mert nem választottunk okosabban. Én nekem lett volna alkalmam választani, 15 kérdőm volt; mégis rosszul választottam. Hja hiába?!...

— Hogy családik az ember!?!... Én meg-

esküdtem volna, hogy Szendrőyné a legsolidabb s legjobb asszonyok közé tartozik és itt van ni!... De hát ilyen a világ, ma már minden lehetséges.

— Hogy a látszat többnyire csal, azt már sokszor tapasztaltuk, mint most a jelen esetben is. Mindnyáján azt hittük, hogy Szendrőyné egy kiváló asszony, jó feleség, bár kissé idealista, jobban mondva fantasta. Mindezt meg lehetne bocsátani s én mindig az ő pártján voltam, ha szóba került, de mátl kezdve levszem róla kézet. Ilyen elbizakodott, tulkapott, kényes asszony nem érdemel kíméletet.

— No-no kedveseim, kissé tulhajtottok, én ellenkezőleg azt mondom, hogy érdemel, szolt közbe egy komoly, biztos hang; elismerem, hogy sok van Szendrőyné modorában, a mi szokatlan. de én határozottan tudom, hogy az csak tulzott önbizalmának a következménye s a tiszta lelkiismeret megtámadhatlanságának az érzete, ő számol magával s azzal, hogy mit mond a világ, nem igen törődik.

— Már boeáss meg lelkem, én nem osztom véleményedet; mihelyt egy asszony átlép bizonyos korlátot, én azt elitélem és meg is érdemli.

— Meg bizony, mi lenne a világból, ha ilyesmit szó nélkül hagyna az ember?!

— Hölgyeim jó étvágyat!... jó mulatságot!...
ROBINA.

ejtven e nemes vadakból 9 darabot, egyben pedig vendégeskedtek a ritka vendégszeretű tulajdonosnál ki megyénknek egyik legtekintélyesebb s legiszteletesebb főbirtokosa. Jól eső érzés tölti el az embert hallatára annak, hogy a honvédség főparancsnoka minden ceremónia, minden fesz nélkül érintkezik szeretet magyarjával, jól találja magát ott, hol zamatos magyar vendégszeretettel fogadják. Hogy a magyar nemzet kifejezést adjon annak a határtalan tiszteletnek, melylyel a honvédség főparancsnoka, József nádor fia, a legmagyarabb főherceg iránt viseltetik és viseltetett a multban, igen jó alkalom kínálkozik épen a jelen időben, a mennyiben 25 éves évfordulója lesz annak, hogy József főherceg a honvédség főparancsnoka. A főváros közgyűlésén már megtételezett az indítvány, az évforduló megünneplésére s miután ez nemzeti ünnepnek kell, hogy legyen, meg vagyunk győződve róla, hogy sem városunk, sem a megye nem fogja annak idejében elmulasztani kötelességét.

— **Cine Mintye.** Ez a czime P a a l Gyula helybeli iskolai tanító népdramájának, melyet a gömörmezei díjnyújtó-egyesület f. hó 14-én előadott. Magáról a darabról, ugy szerkezetét, irányát, mint különösen nyelvezetét tekintve csak dicséret írhatunk. Nyelvezete választékos, szépen folyó, sokszor az ádáz lelkesülés szóval megírva, mely a mostani nemzetiségi viszályok között igen alkalmas az egyetértés és béke ápolására, valóban dicséretre méltó. Szerkezete többkevesebb nehézséggel küzd; a bonyodalmakat tulságosan szereti s azért sokszor érthetetlen, s a jellemfestés nem igen sikerült, érthetetlen az öreg Gligor, hirtelen feltámadt nagy hazafisága, mikor még egy kevéssel előbb ő izgatja fiát a magyarok ellen. Sem a személyes boszú, sem a fajgyűlölet nem tűnik el oly könnyen. Különbön átjövita után a darab egy magasabb igényű színpadon is megállja helyét. Igy is sikerültebbnek mondható igen sok felkapott fővárosi újdonságnál. Az előadás — amennyire azt műkedvelőktől várhatjuk — eléggé sikerült. Nem képzett színészek, nem is gyakorlott, hanem csak kezdő dilettansok játszották. Náluk tehát nem annyira a művésziességet kell tekintenünk, mint azt a megbecsülhetetlen jóakaratot s ügybuzgóságot kell méltatnunk, melylyel egy hasznos szolgálatot kívánunk tenni Rimaszombat társadalmi életének. Közönségünk ezt meg is értette s az a télt ház, melyet a mult szombat az előadás alatt látni szerencsénk volt, bizonyosága annak, hogy az egyesület fáradsága nem veszett kárba. Az egyesület buzgósága mellett a sikert tulajdonítjuk a szerzőn kívül még L u k á c s Géza vármegyei tb. főjegyzőnek is, mint az egyesület elnökének, ki nevével, tekintélyével, ügybuzgóságával az egyesületet arra a nívóra emelte, melyen az ma áll. A szereplőkre, ha általánosan kifejezzük az elismerés és dicséret nyilvánítását, ugy hisszük, a közönség ítéletének leszünk szószói. Itt különösen felemlítjük, ugy az avatott játékaért Rábely Katiczát, Tóth Rózsát, Fráter Józsefet, ki a kálmánista kántor szerepét oly hiven adta, mintha valósággal a pataki collegiumból került volna ki. Pásztor Pál kitéző svihák fia volt Kabanak; Knöpfler Viktor pedig valódi színész, kit nem egy jó színtársulat is megirigylhetne műkedvelőinktől. Jó volt a kis Sarinay Margit, ugyesen játszott Vajda István, mint Solyom Sándor, Mihályi Lajosné, Mihályi Lajos, s a többi is mind, ugy hogy mindegyikre elmondhatjuk, hogy az előadásnál hasznos szolgálatot tettek Rimaszombat közönségének. Az előadást reggelig tartó kedélyes táncmulatság követte.

— **A megtért.** Egy rossz gondolatot akart megvalósítani Pálya Gyula, volt pénzügyigazgatósági fogalmazó, itt akarta hagyni a szülőföldjét, hazáját s az ujvilágban óhajtott megtelepedni. Amde az a kis ketyegő husdarab, a mit ugy hívnak, hogy sziv, visszavonozta őt az édes honi tájhoz s meggyarapodva tapasztalatokkal és azon tudattal, hogy legjobb itthon, immáron vissza jött és régi ismerősei s barátai meglátogatása céljából pár nap óta ismét körünkben időzik.

— **Zsebtolvajok.** Ismerjük őket, gyakran van hozzájuk szerencsénk, s noha ugy a rendőrség, mint minden egyes, megteszik ellenük a szükséges óvintézkedéseket, nem lehet kikerülni, hogy működésüknek nyoma ne maradjon. A lefolyt vásár alkalmából is tömegesen keresték föl városunkat a notorius zsebtolvajok és csak a feljelentett lopások értéke is meghaladja az ezer frtot, hát még a sok szemérmes károsult, ki röstelkedésében eltágadja, hogy elemelték a bugyilárissát.

— **A jolsvai honvédség áthelyezésének kérdésében fontos értekezlet volt.** Abban résztvettek Jelentsik Vincze altábornagy, a IV. honvédkerület parancsnoka, Jelinek ezredes, főhadbiztos, a Jolsván elhelyezett honvédszászlóalj részéről Petőcz János zászlóaljparancsnok, továbbá Bor-

nemisza László megyei alispán, Kubinyi Géza, a jolsvai kerület országgyűlési képviselője, Basili-desz Gusztáv, Jolsva város polgármestere, Kuna Aurél főszolgabíró, Hoffmann Miksa, Máriássy Gyula, Czibur Imre városi ügyész stb. Az értekezletnek czélja volt a gömöri honvédszászlóalj jövődó elhelyezése tárgyában véleményező határozatra jutni és pedig a lehetőség szerint oly határozatra, mely a honvédségnek Jolsván való megmaradását biztosítaná. Két év óta folyton az az eshetőség kísért, hogy a honvédszászlóalj magasabb katonai és strategiai szempontokból áthelyeztetik, kárpótlásképp azonban esetleg az egész 16-ik honvédezdred 3 zászlóalja s a kiegészítő parancsnokság Besztercebányáról Jolsvára koncentráltatik. E czélból nem rég egy küldetés tisztelettel a honvédelmi miniszternél, melyben résztvettek: Hámos László főispán, Bornemisza László alispán, megyénknek 5 országgyűlési képviselője s több más megyei notabilitás, valamint a város küldöttei.

— **A rimaszombati kath. olvasó-egylet,** ez a szép fejlődésnek indult, s nagy ellenzéssel alakult kulturális egyesület f. hó 15-én díj-tekézést rendezett, melyet este tombolával egybekötött c s a l á d i - e s t é l y követett. A tagok lelkes áldozatkészsége lehetővé tette, hogy az uj egylet javára 85 frt 50 kr. tiszta jövedelem jusson. Ez estély újabban meggyőzött bennünket arról, hogy az egyesület vezetése oly kezekben van, hogy az a tökéletesedés útján haladva a közel jövőben ki fogja vinni az ellenzők elismerését is. A közvacsorán a tagok nejeik és leányaikkal együtt vettek részt, mely családias jellegű kölcsönzött a mulatságnak. — Ott láttuk a mulatságon: Burszky Sámuelné, Burghard Lászlóné, Brady Lászlóné, Biaczovszky Józsefné, Chászár Andorné, Csillag Mórné, Erdélyi Jánosné, Hollóssy Józsefné, Hlozek Jánosné, Koreny Pálné, Kovács Zsigmondné, özvegy Kovács Józsefné, Kovács Pálné, Molnár Jánosné, Pásztor Pálné, Piovarcs Józsefné, Sarinay Ignázné, Simkó Jánosné, Stolcz Zsigmondné, Széplaky Lajosné, Szelikovszky Róbertné, Zavadszky Edéné asszonyokat; Hollóssy Mariska, Hollóssy Anna, Husek Mariska, Kovács Anna, Kremniczky Ilona, Mázik Anna, Német Ilona Németh Etelka, Sarinay Margit, Stadler Margit és Stadler Erzsébet polgári leányokat.

— **Gyér a világitás.** Kevés a lámpa az utcákon s azt a keveset is ritkán gyújtják meg; persze aztán könnyen megtörténik, hogy az, kit rossz sorsa arra kényszerít, hogy az esti órákban az utcán járjon, az el nem oszlott sötétségben lépten-nyomon megbotlik. Ha már most hozzávesszük azon körülményt, hogy a vásáros sátrakat már napokkal előbb állítgatják s napokig bontogatják, csak csodálkozunk kell azon, hogy a sötétség nagyobb szerencsétlenségeknek nem lesz okozója. Merész kívánság az, hogy a lámpák számát szaporítsák, de egészen indokolt kérelem az, hogy ne bánjanak oly takarékosan a petróleummal.

— **Az aggteleki barlang rendezése.** A Kárpátegyesület elhatározta, hogy rendezni fogja az aggteleki csepkőbarlangot. A helyi érdekű tornai vasut közelében Józsa község mellett turistaházat építenek és kibővítik a barlang tövében épült menedékházat, hogy abban meghálni is lehessen. A barlangutakat kikövezik és a fáklyavilágitást, amely a legszebb csepkőalakzatokat is bekormányozta, egészen beszüntetik. Ezután csak olajlámpákat használnak.

— **Értesítés.** Az iparossegédek rajztanfolyama jövő hó első vasárnapján, azaz november hó 5-én veszi kezdetét. A tanítás vasárnaponként délelőtt 10—12 óráig, délután 2—4-ig történik, még pedig 10—11-ig polgári ügyiratok, számtan, könyviteltan, 11—12-ig szabadkézi rajz, délután 2—4-ig ipar-rajz. Felhívatnak mindazon törekvő segédek, önálló fiatal iparosok, kik ezen ingyenes tanfolyam egyik vagy másik részében önmagukat tovább képezni óhajtják, miszerint magukat az Iparossegédek Önképző-Egyletének helyiségében kitélve e hó 31-ig bejegyezni s november 5-én délelőtt 10 órakor Tamásfalán a »Gondúzó«-ben elhelyezett faragóiskola helyiségében a megnyitásra megjelenni sziveskedjenek. A tanítás ugyanezen helyiségben fog eszközöltetni. Rimaszombat, 1893. év október hó 16-án. Zachar Gusztáv, ipariskolai felügyelő-bizottság elnöke.

— **Paraszt tragedia.** Őszbeborult földmives állított be tegnap a helybeli járásbírószághoz, panaszt tenni jött — saját maga ellen. Sulyos bűnnel vádolta önmagát, életét oltotta ki ember-társának. S a mint ziháló mellet, töredelmes szavakban adja elő a szomorú esetet, két csendőrlép be, kik kerestek valakit. Az öreg tisztelegutóan megkérdezte, hogy kit? és mikor megmondták a nevet, csüggedt fővel csak annyit szólt: én vagyok. Az eset részletei a következők: Herczeg János nagy-szuhaí kondás a folyó hó 20-án megtartott rimaszombati országos vásárra

egy sertést akart behajtani eladás végett. Amde ebben a szándékában meg lett akadályozva, mert a mostoha fia, Kojnok János, a sertés-ól ajtáját lakattal elzárta s Herczeg az ólból a sertést kihajtani nem tudta. Ezért az öreg nagyon megharagudott és a sertés-óbra tett lakatot leütötte és az ólban levő két sertést dühébe egy késsel agyonszurta. Ezt Kojnok János megtudta és mivel az egyik agyonszurt sertés az ő tulajdonát képezte, mostoha apjával összeperelt, minek az lett a vége, hogy dulakodni kezdtek, miközben Kojnok János mostoha atyját egy bottal főbe ütötte, mire Herczeg János csizmaszarából kést rántott elő s azzal mostoha fiát háromszor megszúrta, ki szenvedett sérülései folytán másnap meghalt. A megölt hullájának felboncolása végett Benkovics Pál kir. törvényszéki vizsgálóbíró Szeredinszki Sándor kir. alügyész a törvényszéki orvossal még az nap kiment a helyszínére. A tettest pedig a csendőrség a helybeli fogházba kísérte be.

— **Rossz szomszédság** sohasem szülhet jó dolgokat. Keservesen győződött meg erről Stuhlik István Kokovához tartozó Mozsár pusztai lakos is, mert a mult héten szomszédjával Melich Mátyással valami dülő ut felett, melyet mindenikük magának tartott, összeszóllalkoztak, minek az lett vége, hogy Melich Mátyás ugy megtapogatta a szomszédja oldalát, hogy ez legalább is húsz napig nyomja az ágyát.

— **Vásári koldusok.** Sajnos dolog, hogy filantropikus intézményeink vagy egyáltalán nincsenek, vagy ha vannak is, olyan kezdetleges állapotban, hogy a kívánalmaknak csak kevéssé felelnek meg. Ebben rejlik első sorban oka annak, hogy lépten-nyomon kell találkoznunk testi-lelki látványokban gyakorla van részünk, ugy részesítettek bennünket ebben különösen a nagy vásárok. Ily vásáros alkalmakkor egész raja a Lázároknak provokálja nem annyira a szánalmat, mint inkább az undort. Miután tudjuk azt, hogy elegendő mód áll rendelkezésére az illetékes közegeknek arra, hogy ha teljesen meg nem is szüntethetik, de legalább csökkenthetik a vásárra csődülő koldusok nagy számát. Kivánatosnak tartanók, ha ez irányban némi intézkedés történne, s lehetőleg elejét vennék annak, hogy az ember undorral eltelten járja a város utcáit.

— **Betörés.** Gyuricsko János nagyveszverési lakos lakásába f. hó 11-én fényes nappal valami élelmes tolvaj — miután az ajtón levő lakatot leütötte — betört és onnan több ruhaneműt és 5 frt 30 kr. készpénzt emelt. A gyanyu Kucsarek József nagyveszverési lakosra irányult s a csendőrség nevezettet vallatóra is vette, de ez állhatatosan tagad.

— **A rima-murány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaság** október 14-én tartotta közgyűlését Tisza István elnöklete alatt. Az évi jelentés szerint a szén- és haszonfavágatások a társaság erdőállományában 89,365 köbméterre, a szerződéses erdőben pedig 40,065 köbméterre rugtak és 444,976 hektoliter faszenet termeltek. A vashegy-rákosi vasércbányában 989,547 mm. vasérczet termeltek, a vashegy-likéri sodronypályán 1,298,563 mm. vasérczet szállítottak. A kőbányákban 548,037 mm. pótmészest és 30,503 mm. dolomitot és a mészégetőben 56,083 mm. meszet produkáltak. A nyerstermelés 748,324 mm. rugott és az öntödékben 27,899 mm. vasöntvényt termeltek. A jelentés felemlíti továbbá, hogy az év végével a tisztviselők nyugdíj-alapja 218,083 frt és a társaladák vagyona 310,512 frtra emelkedett, az évi nyereség 1,941,210 frt 16 kr. Ebből a tartalékalap dotálása, a különféle leírások, jutalékok levonása után a mult évről áthozott 176,025 frt 15 krral együtt 1,614,838 frt 22 kr. marad a közgyűlés rendelkezésére. Ebből az összegből a 10 millió részvénytőke 12 százaléka, vagyis 1,200,000 forint osztalékul fizettetik ki, részvényenkint 12 frttal, 200,000 forintot a rendkívüli tartalékalaphoz csatolnak, míg a fennmaradó 314,838 frt 22 kr. új számlára viszik át.

— **Nyilvános számadás.** A »Gömörmezei Díjnyújtó-Egyesület« által október hó 14-én rendezett szini előadás alkalmával a bevétel volt:

Belépti jegyekből	127 frt 70 kr.
Felülfizetésekből	8 frt 50 kr.
Összesen	136 frt 20 kr.
Kiadás	114 frt 48 kr.
Maradvány	21 frt 72 kr.

Felülfizettek: Lukács Géza 2 frt, Barna Imre 1 frt, N. N. 1 frt, Policsek Rezső, Vozáry Sámuel 60—60 kr. Csillag Mór, Rónay Gyuta, ifj. Róth Lajos 50—50 kr., Lengyel Sámuel 40 kr., Oswald Frigyes, Vajda Péter, Blumenthal S. 30—30 kr., Lichtner Samu 20 kr., id. Szabó Károly, Sarinay Ignác, N. N. 10—10 kr. A nemesszivü adakozók fogadják ezuttal is szives támogatásaiért az egyesület hallás köszönetét. Rimaszombat, 1893. október 20. Lányi Lajos, pénztárnok.

— A rima-murányi részvénytársaság már huzamosb idő óta az osztrák-magyar vas-kartellben a reá eső hanyadát 8 százalékkal felemeltetni kérte. A kartell a társulat ebbeli kívánságát értesülésünk szerint visszautasította, azt mondván indokolásában, hogy épp a rima-murányi részvénytársulat működési terén, t. i. Magyarországon és Boszniában a két utolsó év alatt két új vasmű alakult, tehát a hanyad felemelése lehetetlenségbe ütközik és miután a társulat ezen határozattal alig fog megelégedhetni, de elég erősnek érezvén magát, könnyen megtörténhetik, hogy a kartellből kilép.

— Országos vásárunk alkalmával több kisebb-nagyobb lopás fordult elő. Így a vásár előnapján, csütörtökön este a Stiglicz Dávid helybeli férfi szabó sátorába elhelyezett s ponyvába kötött ruhaneműket dézsmálta meg két cigány, de tetten érettek, s a náluk talált 9 drb ruhával együtt a helybeli kir. járásbíróhoz kísértették be. A tettesek egyike Pókos János (másnéven Badaj) ismeretes vásári tolvaj, aki lopás miatt már vagy négyszer volt büntetve, sőt most is vizsgálat alatt áll.

Országos vásár Rimaszombatban, október 20-án.

Városi állatorvos jelentése.

Felhajtott szarvasmarha 754, ló 876, juh 2540, sertés 522; összesen 4702 drb állat.

Augusztus havi vásárhoz képest a létszám majdnem harmadrésznyire apadt, minek okát véleményem szerint egyrészt — de csak kisebb mérvben — az őszi mezőgazdasági munkálatoknak kell tulajdonítani, hogy a gazdaközönség elegendő takarmánykészlet felett rendelkezvén, sovány állatokat olcsó pénzen áruba bocsájtani nem hajlandó.

A jelentékenyen kevesbedett felhajtás dacára is, a szarvasmarhák árai átlagban az előző vásárhoz képest 10—15 százaléknyi csökkenést eredményeztek. Forgalom jobbadán a vágómarhára szorított, mely tápláltságát tekintve, néhány darab kivételével, gyenge minőségűnek jelezhető. II. oszt. igás ökör 300—360 frt, kisbirtokosoknak való 220—300 frt, magyar tinó 1—3 éves 70—210 frt páronként, friss fejőstehenek 90—120 frt. vágó mustra marhák 60—115 frt darabonként.

Igás lovak 100—200 frt, jukkerek 200—350 frton darabonként.

Juhoknál lanyha irányzat, csekély forgalom mellett nagy áresökkenés állott be. Sovány ürü juhok, mustra anyák 6—9.50 frt, toklyóságok 4—6 frton kínálattak és keltek páronként.

Egy éves süldő sertések 18—22 frt, 1 és fél évesek 36—46 frton páronként, két éven felüliek valamint az anyakoczák 20—30 frtért adattak darabonként. Sertéseknél általában szilárd irányzat és élénk forgalom, főként a süldők vásárlása által fejlődött.

Piaczi árak.

Rimaszombatban 1893. október 20-án tartott országos vásáron:

Tisztabuza forint 6.50—6.60, rozs 5.60—5.70, árpa 6.—6.10— zab 5.80—6.— kukorica 5.50—5.60, krumplic 1.25—1.40, bab ————— mmásánként. — Marhahús 52 kr. Borjúhús 52 kr. Sertésbús 48 kr. kilogrammonként A rkapitányi hivatal,

Rozsnyón 1893. évi október 21-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 6.10., rozs 4.70. árpa 4.10. zab 3.50 kukorica 5.10, bab 5.00., kása 9.20 hektoliterenkint Sulyán Sándor, rkapitány,

Földbirtokosok figyelmébe.

Egy 21 év óta gyakorlatilag foglalkozó gazdasági-ki nagyobb uradalmakban hosszabb ideig foglalkozott

állást keres.

Igényei szerények. Állását 1891. év január 1-én elfoglalhatja — Szives megkeresések e lap kiadóhivatalába intézendők.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Bükk- és cser-tüzifa
 kitünő minőségben
jutányos áron megrendelhető
Náray J. A.
 könyvnyomdájában
RIMASZOMBATBAN, (főter 8.)
 A megrendelt fa házhoz szállítatik.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 A »Gömörmegyei Nép- és Iparbank«
 a három évre bekötött betéteknél
1000 frttól kezdve
a kamatlábat
4½ százalékra emelte.

Rimaszombat, 1893. október 12.

Az igazgatóság.

4690—893. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A rimaszombati királyi törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Molnár István végrehajtónak Fodor Zsuzsanna, férj. Nagy Pálné, Fodor Mária, férj. Béres Jánosné, Fodor András, Fodor Julianna, férj. Fodor Józsefné, kk. Varga Julianna és Zsuzsanna uzapanyiti lakosok végrehajtást szenvedők elleni 251 frt 63 kr. lökekötvelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő, az Uzapanyit községben fekvő, az uzapanyiti 74 sztkönyvben foglalt Fodor András, Fodor Julianna, Kósik István és neje Solcz Julianna, Fodor Zsuzsanna, öz. Nagy Pálné, Fodor András, kisk. Fodor Zsuzsanna, öz. Nagy Pálné, Fodor András (kk. Fodor Zsuzsanna), Fodor Julianna, férj. Fodor Józsefné, kisk. Varga Julianna és Zsuzsanna, férj. Fodor Józsefné, kisk. Varga Julianna és Zsuzsanna, Fodor Mária, férj. Béres Jánosné 16½ jutalékára az árverést 334 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenntebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi december hó 20. napján délelőtti 10 órakor Uzapanyit községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis az uzapanyiti 74. sztkvi birtokra 37 frt 60 kr, uzapanyiti 264 sztkvi birtokra 33 frt 40 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. törvényzikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1893. évi szeptember hó 6-ik napján.

A rimaszombati királyi törvényszék, mint telekvi hatóság.

Aitdorffer,

kir. törvényszéki bíró.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
PIKÁNS! PIKÁNS!
RIZIKE (saláta gomba).
 Igen izlées, (páczolva) szállit 5 kilos posta-csomagokban bérmentve bármely állomáshoz utánvétellel 2 frt 10 krért

Ifj. Müller Mór
 Tiszolczon.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

Aki tisztán kezelt jó minőségű

„Rizike“ saláta-gombát akar vásárolni, kéretik az alábbi keresztény cégre figyelni.

Egy 5 klg. bödön Rizike saláta-gomba páczolva 2.66, válogatva egy 5 klg. bödön 3.40. Vörös áfonya 5 klg. bödön 3.40., kitünő tiszolczi nemes téli almák 100—200 klgmos ládákban a legjutányosabb árak mellett küldetnek.

Posta-csomagok minden postára bérmentve küldetnek.

Különlegességeim a londoni 1893. évi kiállitáson nagy ezüst éremmel lettek kitüntetve.

KUCHTA J. D.
 export-üzlete

Tiszolcz. (Gömörmegye.)

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

Kész női ruhák és blouzok.

REISZ JÓZSEF RIMASZOMBATBAN.

Az őszi idény beáltával ezuttal is felhivom nagybecsült vevőim és a nagyérdemű hölgyközönség becses figyelmét dus választéku őszi **áruimra** u. m.:

Női és férfi ruhakelmék,
 legujabb cosmanosi és franézia mosó barchetok.

Különösen kész női ruhák
 legfinomabb kivitelben
 3 frttól 30 frtig

Kész női blouzok, legujabb divatu fiu- és leány-ruhák szövet és trikóból.

Különösen figyelmébe ajánlom ez idényre:

Női- és leány diszített és diszítettlen kalapjaimat
 minden hozzávaló czikkel.

Nagy választéku férfi- és fiu-kalapok, ingek, gallérok, kézellők, nyakkendők, zsebkendők, keztyúk, harisnyák, galanterie és norinbergi árúk. Női- és férfi gyermek posztó egész és félcipő raktára.

Kiváló tisztelettel

REISZ JÓZSEF
 divataru-kereskedő
 RIMASZOMBATBAN.

Illatszerek és norinbergi árúk.

Női- és leány diszített és diszítettlen kalapok.

Kész és megkezdett női kézimunka himzések.